

ת"פ (קריות) 79708-01-25 - מדינת ישראל נ' שני בן סימון אזערי

ת"פ (קריות) 79708-01-25 - מדינת ישראל נ' שני בן סימון אזערישולם קריות

ת"פ (קריות) 79708-01-25

מדינת ישראל

נגד

שני בן סימון אזערי

בית משפט השלום בקריות

[22.04.2025]

כבוד השופטת סימי פלג קימלוב

גזר דין

כתב האישום המתוקן

1. הנאשמת הודתה בעובדות כתב האישום המתוקן והורשעה בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית - עבירה לפי סעיף 7 (א) + 7 (ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג - 1973 (להלן: "פקודת הסמים").

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 12.1.25 בשעה 1:0 או בסמוך לכך, עת הגיעו השוטרים לבצע חיפוש כדין החזיקה הנאשמת בידה בסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 0.1267 גרם נטו והסם נתפס על ידי השוטרים. בנסיבות אלה החזיקה הנאשמת בחדר השינה בית בסם מסוכן מסוג קוקאין למספר שקיות במשקל כול של 11.712 גרם נטו.

3. טרם שמיעת הטיעונים לעונש ביקשה הנאשמת לצרף תיק בחקירה בפרקליטות מחוז חיפה ואולם לא ניתן היה על פי הגורמים בפרקליטות לצרף תיק זה. טיעוני הצדים לעונש

4. ב"כ המאשימה הגיש במסגרת הראיות לעונש את גיליון הרשעותיה הקודמות של הנאשמת - ת/2 וכן גזר דין וכתב אישום מושא גזר הדין בתיק 3193-05-2 - ת/3. כמו כן הגיש ב"כ המאשימה את טיעוני המאשימה לעונש - ת/1. ב"כ המאשימה טען לנסיבות ביצוע העבירה והדגיש את הפגיעה בערכים חברתיים מוגנים כתוצאה מעשייה של הנאשמת. ב"כ המאשימה הפנה למדיניות הענישה ועתר למתחם ענישה שנע בין עונש של 16 חודשי מאסר בפועל ברף התחתון לבין עונש של 26 חודשי מאסר בפועל ברף העליון. באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה טען ב"כ המאשימה כי לנאשמת הרשעה זה בשנת 2024 וכי לנאשמת מאסר על תנאי בר הפעלה בן 4 חודשים. לאור האמור עתרה המאשימה להשית על הנאשמת את העונשים הבאים:

- 16 חודשי מאסר בפועל, הפעלת 4 חודשי מאסר על תנאי במצטבר כך שהנאשמת תרצה עונש של 20 חודשי מאסר בפועל, קנס מוסכם בסך של 12,0 ₪, פסילת רישיון הנהיגה בפועל ועל תנאי.
5. ב"כ הנאשמת טען כי כתב האישום תוקן באופן משמעותי והנאשמת הודתה בהזדמנות הראשונה וחסכה זמן שיפוטי יקר. במסגרת הראיות לעונש הגיש ב"כ הנאשמת רישיון לקנבס רפואי - נ/1, כמו כן הגיש ב"כ הנאשמת מסמכים רפואיים לתמוך בטעונו באשר למצבה הרפואי של הנאשמת - נ/2. הנאשמת, כך טען ב"כ הנאשמת אינה מתאימה בשל מצבה הרפואי למוסד כלשהו והיא מקבלת תרופות וכדורים על מנת להקל עליה בכאבים מהם היא סובלת והיא אף מקבלת את התרופות במסגרת שהותה בית הסוהר. הסנגור טען שאף לבית המשפט הקהילתי לא התאימה הנאשמת בשל מצבה הבריאותי וריבוי הצרכים בתחום הרפואי. כמו כן הגיש ב"כ הנאשמת את מרשמי התרופות אותן נוטלת הנאשמת - נ/3. הסנגור גם הגיש התכתבות עם הפרקליטה המטפלת בתיק שבפרקליטות אותו ביקשה הנאשמת לצרף ואולם בשל הטעמים כי מדובר בתיק שעל פי הפרקליטות טרם הבשיל לצירוף בסופו של יום לא צירפה הנאשמת את התיק - נ/4.
- באשר לעתירת המאשימה לפסילת רישיון הנהיגה של הנאשמת טען ב"כ הנאשמת כי העבירה לא בוצעה באמצעות שימוש ברכב ועל כן ביקש להימנע לפסילת רישיון הנהיגה של הנאשמת. באשר למתחם הענישה לו עותרת המאשימה טען ב"כ הנאשמת כי המתחם אינו תואם את מדיניות הענישה והגיש אסופת פסיקה - נ/5. בעניינה של הנאשמת טען הסנגור יש להסתפק בעונש של 6 חודשי מאסר לכל היותר והפעלת עונש מאסר על תנאי בחופף לעונש ולו בחלקו בשל נסיבותיה של הנאשמת.
6. הנאשמת בדבריה אמרה שהיא מתנצלת והוסיפה: "נכון שיש לי נפילות מידי פעם אף אחד לא חי את חי ואף אחד לא עבר את מה שעברתי. אני מתנצלת על כך. אני בן אדם מאד חולה. חולה מאד נפשית ופיזית, אני לא מתפקדת ביום יום אין לי שליטה על הסוגרים. הגעתי לבית החולים ואמרתי לרופא שייקח גרזן ויוריד לי את היד והרגל. אני לא יכולה יותר. איבדתי ילדה אני סוחבת איתי זאת כל השנים, זו טראומה שאיתי אני חוה אותה כמעט כל יום הולדת כל תאריך פטירה של הילדה. גם קרוב משפחה שלי שנרצח כל זה הביאני למקומות לא טובים, אני יודעת שזה לא טוב אני יודעת להתמודד". הנאשמת סיפרה שמשפחתה תומכת בה וסיפרה עוד על נסיבות ביצוע המעצר כאשר השוטרים לדבריה היכו אותה. דין והכרעה
7. בהיעדר מחלוקת בין הצדדים על כך שמכלול מעשיה של הנאשמת מהווה "אירוע" אחד, ובהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, ובהתאם לפסיקת בית המשפט העליון ומבחן ה"קשר ההדוק" אני קובעת כי כתב האישום מגלה אירוע אחד בגינו יש לקבוע מתחם עונש אחד.

קביעת מתחם העונש ההולם

8. כאמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעקרון ההלימה (הוא העיקרון המנחה בענישה), תוך התחשבות בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצועה, במידת הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה הנוהגת.
9. בכל הנוגע לערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נדמה כי אין צורך להכביר מילים על אודות החומרה הרבה הכרוכה בעבירות הסמים. פקודת הסמים המסוכנים נחקקה על מנת להגן על ערכים חברתיים מרכזיים ובראשם החובה להגן על שלומו של הציבור, בריאותו, ביטחונו האישי ועל רכושו.
10. בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, מדובר בפגיעה משמעותית בערכים חברתיים מוגנים כאשר בחיפוש ביתה נמצאו סמים מסוג קוקאין במשקל של 0.1267 גרם נטו והסם נתפס על ידי השוטרים. בנסיבות אלה החזיקה הנאשמת בחדר השינה בית בסם מסוכן מסוג קוקאין למספר שקיות במשקל כולל של 11.712 גרם נטו.
11. באשר למדיניות הענישה הנהוגה בגין החזקה של סם מסוכן מסוג הרואין או קוקאין שלא לצריכה עצמית, בכמויות של עשרות גרמים, כבר קבע בית משפט העליון בע"פ 4592/15 אשר מסעוד פדידה נ' מדינת ישראל (8.2.16) כדלקמן -
- "מסקירת הפסיקה בנושא עולה, כי אמנם קיים גיוון רב בענישה, אולם במקרים העוסקים בהחזקת סם מסוכן מסוג הרואין או קוקאין שלא לצריכה עצמית, בכמות של עשרות גרמים, נע טווח הענישה בין שלוש לחמש שנות מאסר (ע"פ 8820/14 זהר שחר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2015) בפסקה 12 וההפניות שם; 1313/14 גמאל בהתימי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2015); עניין פיצו, בפסקה 14 וההפניות שם; ע"פ 5374/12 אברג'יל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2013); ע"פ 11469/05 מדינת ישראל נ' עייש [פורסם בנבו] (2006); 5958/13 גיא שרגא סבג נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2014); 4203/14 אליהו כהן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2015))."
- עוד אפנה למקרים הבאים:
- ברע"פ 894/16 פרץ נ' מדינת ישראל (10.2.16) דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, בו נדחה ערעור של המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום, במסגרתו נגזרו עליו, לאחר שהורשע בהחזקת 31.05 גרם קוקאין, חמישה- עשר חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, התחייבות ופסילת רישיון נהיגה על תנאי.
- ברע"פ 1425/15 טבול נ' מדינת ישראל (5.3.15) דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, בו התקבל ערעורה של המדינה ועונשו של המבקש, שהורשע בהחזקת 38.375 גרם קוקאין הועמד על שנים-עשר חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס.

ברע"פ 5354/12 קובר נ' מדינת ישראל (12.7.12) דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, שדחה את הערעור על גזר דינו של בית משפט השלום, שבו נגזרו 14 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס ופסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה, על נאשם שהורשע בהחזקת 37.96 גרם קוקאין.

ברע"פ 1273/08 חמאמדה נ' מדינת ישראל (11.2.08), אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר דחה ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום שהשית על נאשם בעל עבר מכביד, שהורשע על יסוד הודאתו בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית (נתפס כשהוא מחזיק סם מסוכן מסוג הרואין במשקל 32.3857 גרם, סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 1.3588 גרם, וסם מסוכן מסוג חשיש במשקל 9.2808 גרם) וצירף תיק נוסף בו הודה בהחזקת סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 2.3 גרם וסם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 14 גרם, 12 חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלה בחופף של מאסר על תנאי בן 8 חודשים.

ברע"פ 6374/08 גנני נ' מדינת ישראל (6.2.12), התקבל ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי אשר קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש והשית על נאשם שהודה והורשע בעבירה של החזקת סם מסוג חשיש במשקל 1693.24 גרם נטו שלא לשימוש עצמי עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות תחת 12 חודשי מאסר על תנאי שהשית בית המשפט השלום. בית המשפט העליון קבע כי ככל שהנאשם ריצה את צו השל"צ שהושת עליו, לא ניתן להטיל עליו עונש מאסר בעת הערעור.

ברע"פ 1273/08 חמאמדה נ' מדינת ישראל (11.2.08), אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר דחה ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום שהשית על נאשם בעל עבר מכביד, שהורשע על יסוד הודאתו בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית (נתפס כשהוא מחזיק סם מסוכן מסוג הרואין במשקל 32.3857 גרם, סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 1.3588 גרם, וסם מסוכן מסוג חשיש במשקל 9.2808 גרם) וצירף תיק נוסף בו הודה בהחזקת סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 2.3 גרם וסם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 14 גרם, 12 חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלה בחופף של מאסר על תנאי בן 8 חודשים.

רע"פ 894/16 שלום פרץ נ' מדינת ישראל (10.2.16) בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירה של החזקת סם מסוג קוקאין במשקל של 31.05 גרם נטו, שלא לצריכה עצמית, ונידון ל-15 חודשי מאסר בפועל. ערכאת הערעור מצאה את המתחם שנקבע בבית משפט השלום (15 חודשי מאסר ועד-36 חודשי מאסר) כמשקף נכונה את מדיניות הענישה הנוהגת, ובית המשפט העליון ציין כי מדובר בעונש ראוי ומאוזן.

עפ"ג 7474-09-17 מדינת ישראל נ' שגב (26.2.17) בו הורשע נאשם בעבירה של החזקת סם מסוג קוקאין במשקל של 31.37 גרם, ולאור הליך שיקום משמעותי נידון הנאשם ל-6 חודשי עבודות שירות.

עפ"ג 4757-09-12 דהן נ' מדינת ישראל (21.3.13) נידון עניינו של נאשם שהורשע בהחזקת סם מסוג קוקאין במשקל של 17.2 גרם נטו מחולק ל-6 אריזות ונידון ל-12 חודשי מאסר בפועל.

12. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את העבירות בענייניו, תוך התחשבות בכמות הסם, ומהותו הוא 9 חודשי מאסר בפועל ועד 24 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית.

13. בנסיבות תיק זה לא מצאתי כי יש מקום לסטות מתחם העונש הולם אותו קבעתי בשל שיקולי שיקום.

14. באשר לעונשה של הנאשמת בתוך מתחם העונש הולם הרי שאני סבורה לאור נסיבותיה הייחודיות של הנאשמת כי יש לקבוע את עונשה בקצהו התחתון של מתחם העונש אותו קבעתי. מדובר בנאשמת המוכרת למותב זה מהליך קודם. נסיבותיה הרפואיות מורכבות והיא חיה מידי יום במכאוב וקושי. אכן העבירה בה הורשעה הנאשמת ולא בפעם הראשונה חמורה ובנסיבות אחרות הרי שהיה מקום להשית עונש שלא ברף התחתון אך לאור העובדה כי הנאשמת מתמודדת עם חולי אשר משפיע על חיה בצורה קיצונית ועל תפקודה הרי שאין מקום לשקול שיקולי הרתעה בעניינה של הנאשמת. הנאשמת חוותה שכול כאשר בתה נפטרה ומאז הנאשמת מתמודדת עם קשים פיסיים ונפשיים. הנאשמת מתקשה בנידות והדבר ניכר במיוחד לאחר שמותב זה מכיר את הנאשמת מהליך קודם, שם עוד היתה מתניידת בתחילה באופן עצמאי ולאחר מכן באמצעות מקל ואולם מצבה הבריאותי הלך והחמיר. שמעתי את הנאשמת ודבריה מעוררים חמלה ואני סבורה שיש מקום לתת ביטוי לסבלה, לא להחמיר עמה ולאפשר לה לקבל בהקדם טיפול בקרב בני משפחתה ולא בין כתלי הכלא. לנאשמת אין כוחות להשתלב בהליך טיפולי שכן היא עסוקה בהתמודדות יומיומית עם צרכיה הרפואיים. יצוין עוד כי שום גורם טיפולי לא סבר בעבר כי ניתן לשלב את הנאשמת בהליך טיפולי בשל צריכה הבריאותיים המורכבים, הראיה לכך שאף לא נמצאה מתאימה לבית המשפט הקהילתי. כאשר נאשם אינו יכול להשתלב בהליך טיפולי, לא בשל סירובו והיעדר מוטיבציה אלא בעקבות חולי אני סבורה שאין להחמיר רק בשל כך בעונשו של נאשם. כאמור מדובר בנסיבות ייחודיות ועל אף העובדה שלנאשמת עבר פלילי בעבירה דומה אני מוצאת לנכון להשית עליה עונש בקצהו התחתון של המתחם אותו קבעתי. כמו כן אני מוצאת לנכון להפעיל את עונש מאסר על תנאי בר הפעלה בתיק זה בחופף בחלקו וחלקו במצטבר לעונש אותו קבעתי בגין תיק זה.

15. לאור האמור ובמכלול השיקולים לקולא ולחומרא אני גוזרת עונשה של הנאשמת לעונשים הבאים :

9 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרה של הנאשמת מיום 12.1.25

אני מורה על הפעלת עונש של מאסר על תנאי בר הפעלה מת"פ 3193-05-22 בית המשפט השלום בקריות בן 4 חודשים באופן ששני חודשים ירצו במצטבר לעונש אותו קבעתי וחודשים בחופף לעונש אותו קבעתי.

סך הכל תרצה הנאשמת עונש של 11 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרה מיום 12.1.25.

3 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורה של הנאשמת והתנאי הוא שלא תעבור כל עבירה מסוג פשע על פי פקודת הסמים המסוכנים.

על פי הסכמות אני משיתה על הנאשמת קנס כספי בסך של 12,000 ₪ אשר יקוזזו מכספי הכספים שנתפסו בתיק ככל שאין כל מניעה אחרת על פי דין. יתרת הכספים תושב לנאשמת באמצעות סנגורה בהסכמת הנאשמת .

המאשימה תודיע למזכירות מהי היתרה להשבת הכספים וזאת בתוך 10 ימים.

אני מוצאת לנכון לפסול את רישיונה של הנאשמת לתקופה של שנה מיום שחרורה. הפקדת רישיון הנהיגה תעשה באמצעות מי מבני משפחתה.

אני פוסלת את הנאשמת פסילה על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך שנתיים מיום שחרורה. התנאי הוא שהנאשמת לא תעבור עבירה על פי פקודת הסמים ותורשע בה.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

צו השמדת הסמים בתום תקופת הערעור.

ניתנה היום, כ"ד ניסן תשפ"ה, 22 אפריל 2025, בנוכחות הצדדים.